

TABAKA ANTONI (1897-1979)

Urodził się 1 lutego 1897 roku w Kaczanowie w powiecie wrzesińskim w rodzinie Mikołaja i Józefy z domu Jendraszak. Od 6 do 14 roku życia uczęszczał do Szkoły Ludowej w Kaczanowie. W 1907 roku uczestniczył w strajku szkolnym, za co był karany biciem, a rodzice zapłacili wysoką grzywnę. 14 września 1916 roku wcielony został do armii niemieckiej do 3. zastępczej kompanii II batalionu 46. pułku piechoty. Od 6 grudnia 1916 roku był na froncie wschodnim w 5. kompanii 375. pułku piechoty. Od 12 stycznia 1917 roku do 12 marca 1917 roku uczestniczył w walkach pozycyjnych nad Putną i Seretem. 9 listopada 1918 roku odznaczony został Krzyżem Żelaznym II klasy. Zdemobilizowano go 3 stycznia 1919 roku w stopniu starszego szeregowego. Brał udział w powstaniu wielkopolskim. Walczył od 7 stycznia 1919 roku, początkowo w oddziale borzykowskim pod dowództwem porucznika Ignacego Wierzyńskiego, następnie w kompanii wrzesińskiej, m.in. o oswobodzenie Gniezna, pod dowództwem porucznika Władysława Wiewiórkowskiego. Po śmierci Wiewiórkowskiego pod Szubinem jego dowódcą został Alojzy Nowak. Następnie wcielony został do 1. pułku strzelców wielkopolskich, późniejszego 55. pułku piechoty.

Walczył w wojnie polsko-ukraińskiej. Został ranny w klatkę piersiową w bitwie o Lwów (20 kwietnia 1919 roku?). Od 31 grudnia 1920 roku pracował w Młynach Parowych w Kaczanowie, a w latach 1925-1927 ukończył kurs Straży Leśnej i Polowej w Niepołomicach koło Krakowa. 4 września 1928 roku został przyjęty do służby leśnej w Nadleśnictwie Podanin i tam pracował aż do wybuchu wojny w 1939 roku, mieszkając w Budzynie. Znajdował się na liście powstańców przeznaczonych do wysiedlenia w grudniu 1939 roku. Należał od 1921 roku do Powiatowego Koła Związku Inwalidów Wojennych RP w Chodzieży, a od 1 stycznia 1948 roku – Związku Powstańców Wielkopolskich w Chodzieży. Został zweryfikowany jako powstaniec wielkopolski pod numerem 5960. Mieszkał po wojnie w leśniczówce Karczewnik. Następnie przeniósł się do Skoraszewic w powiecie gostyńskim. Był aktywnym członkiem Polskiego Związku Łowieckiego i Straży Ochrony Przyrody. Należał do ZBoWiD. Zmarł 4 marca 1979 roku. Pochowany został w Skoraszewicach.

Ożenił się z Władysławą Strutą, urodzoną 12 czerwca 1914 roku w Budzynie, zmarłą 1 maja 1997 roku w Skoraszewicach. Miał dwóch synów: Tadeusza (zm. 2006 roku) i Mieczysława (zm. 2000 roku).

Odnaczony był jeszcze przed II wojną Brązowym Krzyżem Zasługi (1936), a także Brązowym Medalem „Za długoletnią służbę” i Odznaką Przynależności Wojskowej Leśników. Po II

wojnie odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1974), Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym (1958) oraz dwukrotnie Odznaką Grunwaldzką. Jest imiennie wymieniony w książce *Zasłużeni dla Ziemi Chodzieskiej w Powstaniu Wielkopolskim*.

G. Roszak, *Wspomnienie o Antonim Tabace*, „Wieści Pępowa” 2017, nr 145, s. 30-31.